

• ЕВАНГЕЛСКО ЧЕТИВО •

† ПЪРВА НЕДЕЛЯ СЛЕД НЕДЕЛЯ ПОДИР ВЪЗДВИЖЕНИЕ

Веднъж, когато народът се притискаше към Него, за да слуша словото Божие, а Той стоеше при Генисаретското езеро, видя два кораба, които стояха край езерото; а рибарите, излезли от тях, плавеха мрежите.

Като влезе в един от корабите, който беше на Симона, помоли го да отплава малко от брега и, като седна, от кораба научаваше народа. А когато престана да говори, рече Симону: отплавай към дълбокото, и хвърлете мрежите си за ловитба.

Симон Му отговори и рече: Наставниче, цяла нощ се мъчихме, и нищо не уловихме; но по Твоята дума ще хвърля мрежата.

Това като сториша, те уловиха голямо множество риба,

та и мрежата им се раздираше. И кимнаха на другарите, които се намираха на друг кораб, да им дойдат на помощ; и дойдоха, и тъй напълниха двата кораба, че щяха да потънат.

Като видя това, Симон Петър падна пред коленете Исусови и рече: иди си от мене, Господи, понеже аз съм грешен човек. Защото ужас обвзе него и всички, които бяха с него, от тая ловитба на риби, хванати от тях, тъй също и Иакова и Ивана, синове Зеведееви, които бяха другари на Симона. И рече Исус на Симона: не бой се; отсега ще ловиш човеци. И като изтеглиха корабите на брега, оставиха всичко и тръгнаха след Него.

(Лк 5:1-11)

• ОТЕЧЕСКО НАСЛЕДСТВО •

ПРОПОВЕД ЗА ПЪРВА НЕДЕЛЯ ПОДИР ВЪЗДВИЖЕНИЕ

Братя и сестри, В днешното Евангелско четиво чухме странните и страшни думи на св. ап. Петър: „Иди си от мене, Господи...“, с които той изрази удивлението и смирението си пред Господа. Когато след богатия улов се хвърли уплашен в нозете на Христа, Петър вече беше стигнал до Него със сърцето си. Той искаше Господ да си отиде от него, защото чувстваше, че той вече

не може да напусне Христа. Беше станал апостол – ловец на човеци, готов да остави всичко заради вярата си.

Пътят на вярващия е такъв, минава през слушането, служенето, послушанието на Божията воля и тогава идва чудото, което ни прави апостоли, готови да оставят всичко заради най-голямата ценност, която са намерили чрез Христа.

В страха на падналия човек обаче, можем да видим и райския отговор, първото свенливо целомъдрие на творението: **“Иди си от мене, Господи, понеже аз съм грешен човек...”** (Лук. 5:8) Така възкликнал обзет от страх и ужас за своята нечистота Петър след чудесната милост при Тивериадското езеро. Тук се открива вече не тъмния стремеж за бягство от Светия на светиите, а ангелското покриване поради любов към Него, от срам за собствената неподготвеност за такава среща. И в този светъл ужас човек вече носи в себе си отговора на рая, радостта на херувимите,

закриващи лицата си от Слънцето на любовта.

Виждайки в знаменieto с чудния улов на риба ново потвърждение за божественото достойнство на Спасителя, ап. Петър усетил с особена сила своето недостойнство, своята греховност и затова той възкликнал така към Него.

На всяко истинско покаяние е присъщо чувство за свято покриване на себе си от Бога, което показва райската природа

на човешкото покаяние, като намиране на място на своето духовно съответствие на Бога. Светлия трепет на блудния син пред любовта на баща му, съзнанието, че **“не съм вече достоен да се нарека твой син”** (Лук. 15:19) – това е същият страх, като страха на апостол Петър след чудния улов на риба в Галилейското езеро.

Днес това ни показва с какво чувство за своето недостойнство,

с какво съзнание за своята греховност трябва да пристъпваме към Светата Чаша.

Ние никога не можем да бъдем достойни за св. Причастие и затова, ако човек чувства, че пристъпва достойно към св. Тайни – той се намира в прелест. Не може да има достоен за св. Причастие човек! Всички свети угодници, описващи моментите на своето причастие, са плакали за своето недостойнство. Но може да се говори за достойно подготвяне, мярката за което е различна у всеки. Тази своя мярка човек е длъжен да изпълни,

за да бъде достойно неговото причастяване. Единственото достойнство на причастника пред трапезата Господня се състои в това, че е разбрал и съзрял цялата бездна на своето недостойнство. В това се състои и началото на спасението.

Християнството е религия на личния опит. Не можем да бъдем вяращи по традиция или заради други, чийто авторитет уважаваме. Ако сме чули, че според думите на Христа вярата е „жива вода, която тече във вечен живот“, можем само сами да утолим жаждата си, защото никой не може да пие вместо нас. А ние толкова често разчитаме точно това да сторят други – майка ни, близките ни, свещеникът, но не и ние лично. Може би има такива, които подобно на Петър казват: „**Аз съм грешен човек, иди си от мене Господи!**“

Да не можем да понесем своето недостойнство в присъствието на Божията святост е всъщност преувеличаване на едното и принижаване на другото. Нали всички стоим тук по Божията милост, което означава, че Той ни познава като такива, които

я заслужаваме. Нека да не спорим с милостта и любовта, както се опита да направи Петър. Ако сме допуснали Господ да ни говори, ако сме Му предоставили място и отделили време, за да чуем думите Му, трябва да сме готови Той да стори нещо, чрез което бихме Го познали по-истински и обикнали по-искрено и дълбоко.

Братя и сестри, Нека по-често си спомняме тези дивни слова на ап. Петър: „**Иди си от мене, Господи, понеже аз съм грешен човек!**“ и когато пристъпваме към молитва, да пристъпваме със съзнание за своето недостойнство и греховност, кротко стоейки пред вратата, чукайки с трепетна ръка – ще ни отвори ли Господ? Но ако не ни отвори, нека бъде за нас достатъчна радостта от това, че ние Го познаваме, обичаме, че се стремим към Него и да се стараем да Му засвидетелстваме своята любов, истинността на нашата вяра, искреността на нашите стремления с такъв живот, който би направил за нас възможна срещата с Господа лице в лице. **АМИН!**

Източник: www.bogonosci.bg

• ЦЪРКОВНИ ПРАЗНИЦИ •

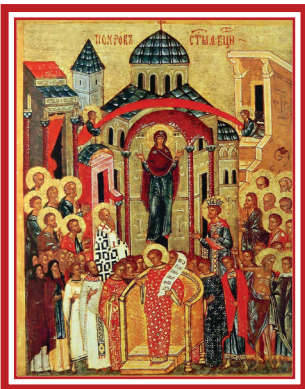
ПОКРОВ НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА

1 ОКТОМВРИ

ТРОПАР

**Богомайко, като гледаме
на твоя пречист образ,
умилно казваме:
покрий ни с честния си**

**покров и ни избави
от всяко зло, като молиш
твоя Син Христос
да спаси душите ни.**

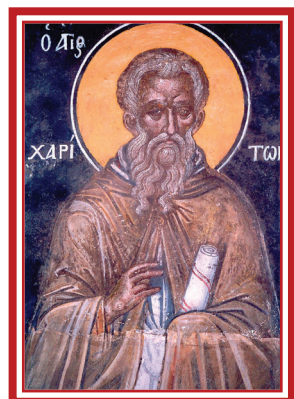

• ОТЕЧЕСКО НАСЛЕДСТВО •

ПРЕП. ХАРИТОН ИЗПОВЕДНИК

28 СЕПТЕМВРИ

ИЗ „ОХРИДСКИ ПРОЛОГ“

Ръководейки домостроителството на този свят и особено на Своята Църква, Светият Бог често прави изненадващи действия и променя злата съдба на Своите слуги на добра. В живота на св. Харитон това се случвало нееднократно. След жестоки мъки Харитон бил хвърлен в тъмница и обречен на сигурна смърт. Но ненадейно загинал император Аврелиан и новият император освободил затворените християни. Така Харитон избегнал смъртта. Когато пък

пътувал за Иерусалим, хванали го разбойници и го отвели в своята пещера; оставили го тук, а те тръгнали за плячка с намерение, като се върнат, да убият Харитон. В пещерата имало един съд с вино, в който влязла една отровна змия, пила от виното и след това го повърнала отново в съда. Разбойниците, като се върнали ожаднели от пътя и жегата, се напили с вино и един след друг изпопадали мъртви. Така и този път Харитон ненадейно се избавил от смърт. Господ допуснал беда за Своя служител, та чрез бедите като злато в огън да го закали, очисти и привърже по-силно към Себе Си, а го избавил от смърт, защото Харитон трябвало да основе няколко манастира и със своите лични подвизи да упъти много човешки души по пътя на спасението.

Автор: **Св. Николай, еп. Жички и Охридски**

• ЖИТИЯ НА СВЕТИИ •

СВ. РОМАН СЛАДКОПЕВЕЦ

1 ОКТОМВРИ, ЗАЕДНО С ПРЕП. ЙОАН КУКУЗЕЛ И СВ. АП. АНАНИЙ ОТ 70-ТЕ АПОСТОЛИ

КРАТКО ЖИВОТООПИСАНИЕ

Преподобният Роман Сладкопеец бил добродетелен и ревностен християнин, клисар в храма „Света София“ в Константинопол (Цариград). За кротостта и благочестието му

патриарх Евтимий Константинополски го обикнал, но някои църковни служители му завидели: започнали да му се присмиват и му пакостели. Веднъж на вечерня срещу Рождество Христово те му дали в ръце богослужерна книга и го накарали да изпее от амвона

хвалебна песен към Бога. Но преподобният не умеел да пее и не могъл да прочете текста, защото бил неук. Посрамен пред многото богомолци, Роман дълго плакал и се молил след богослужението. После задрямал изтощен. В съня му Божията Майка му подала книжен свитък и с тих глас го наставила да го изяде. Като се пробудил, св. Роман с почуда открил, че може да пише и чете. Божията майка му отворила ума и да разбира Писанията, както някога Господ стори това с Апостолите (Лук. 24:45).

Всенощното бдение продължавало. Скоро с удивление и наслада всички чули от амвона св. Роман сладкогласно да пее „*Девицата днес ражда Свръхестествения...*“ Преп. Роман бил ръкоположен за дякон, учел тези, които дотогава го укорявали в невежество и умрял в дълбока старост.

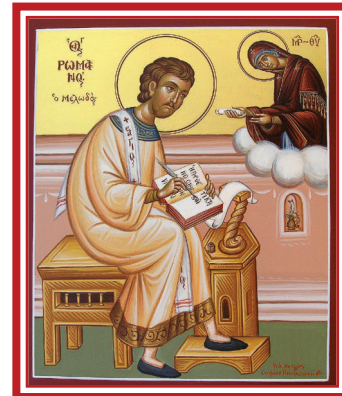
Редом с преп. Йоан Кукузел, св. Роман с право е признат за най-добрия песнописец - както по богатство на мислите, съдържанието се в неговите песнопения, така и по поетическото им вдъхновение, одухотвореност и дълбочина на чувствата и възвишеност на езика. В своите песнопения Църквата го възпява като сладкогласна гусла, сладкозвучна цитра на Божествения Дух, славей на божествената песен, струна на преславните слова.

Св. Роман довел до съвършенство формата на проповед в сти-

хове (със строфи и рефрен), често с елемент на драматизация. Автор на повече от 1000 химна, от които днес известни са около 85, които обличал във формата на създадения от него нов богослужебен жанр кондак. Шест от химните са посветени на библейски теми (напр. за предателството на Юда, Плачът на Божията майка и др.). Най-известни са рождественският кондак „*Дева днес Пресущественнаго Рождает*“, „*В молитвах неусыпающую*“, „*Душе моя, душе моя, возмани*“ и др.). Освен на кондаци, свети Роман Сладкопевец се смята за творец и на икони.

Като поет преп. Роман бил продължител на традицията на преп. Ефрем Сирий. Творчеството му се отличава с народна простота и интензивност на преживяването. Чрез него във византийската литература навлязло световъзприятието на простия човек от различните народности на империята, на които дотогава се отделяла малка роля.

Източник: Pravoslavieto.com

• ЖИТИЯ НА СВЕТИИ •

СВ. СВЪЩНИК КИПРИАН. СВ. МЪЧЕНИЦА ЮСТИНА

2 ОКТОМВРИ

КРАТКО ЖИТИЕ НА СВЕТА МЪЧЕНИЦА ЮСТИНА

Света Юстина живяла и пострадала за Христа Господа в третия век.

Родила се в гр. Антиохия. Родителите ѝ Еседий и Кледония били езичници. Един ден Юстина слушала словото на антиохийския дякон Праилий за царството Божие. Така силно била заплена от съдържанието на това слово, че нищо вече не било в състояние да я отлъчи от Христа Исуса. Скоро след това тя приела свето Кръщение и станала ревностна членка на Божията църква.

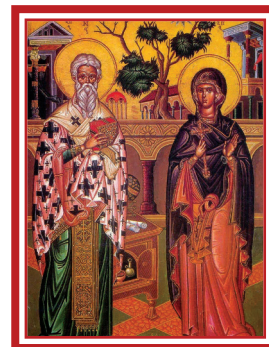
Възлюбила с цялата си душа Небесния Жених, тя отказала да се омъжи за момъка Аглиайд. При нея се явил някакъв магьосник Киприян. Тя го възродила със силата на кръстното знамение и събудила у него пламенно желание да се поклони на Разпнатия Христос.

Княз Евтолмий, фанатизиран езичник, чул, че магьосникът

Киприян, под влияние на Юстина, станал християнин. Разгневен, заповядал той и тя да бъдат хвърлени в тъмница и подложени на мъчения. После ги пратил при императора в град Никодимия. Там те заедно с друг един християнин, на име Теоклист, били посечени с меч.

Телата на светите Христови мъченици Юстина, Киприян и Теоклист били отнесени в Рим и предадени на една света жена на име Руфима, роднина на императора. Руфима ги погребала с чест. Онези, които прибегвали с вяра при гроба на светата мъченица Юстина, получавали изцеления.

© *Жития на светиите. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев)*

• ОТЕЧЕСКО НАСЛЕДСТВО •

СВ. АНДРЕЙ, ЮРОДИВ ЗАРАДИ ХРИСТА

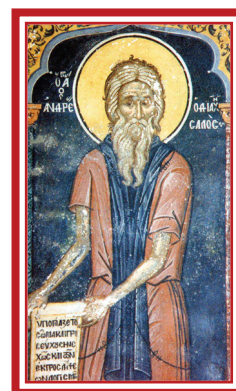
2 ОКТОМВРИ

ИЗ „ОХРИДСКИ ПРОЛОГ“

Кякой си монах в Цариград бил известен като подвижник и духовник и народът много се уповавал на молитвите му. Но този монах имал таен порок – сребролюбие. Събирал пари и никому не давал. Св. Андрей го срещнал на улицата и видял обвита около врата му страшна змия. Съжалил се над него св. Андрей, пристъпил и почнал да го поучава: „Защо, брате, погубваш душата си? Защо си се обвързал с демона на сребролюбие? Защо си му дал място в себе си? Защо събираш злато, като че то ще дойде с тебе в гроба, а не в ръцете на другите? Защо се задушаваш от скъперничество, докато други гладуват, търпят жажда и умираат от студ, а ти се веселиш, като гледаш многото злато? Нима това е пътят на покаянието?

Нима това е заниманието на монаха?... Видяш ли това?“. В тази минута очите на монаха се отворили, видял черния демон и твърде много се ужасил. А демонът оставил монаха и побягнал, гонен от силата на Андрей. Тогава пресветъл ангел Божий пристъпил към монаха, защото сърцето му се обърнало към доброто. И веднага монахът отишъл и раздал своето събрано злато на нищите и бедните. След това угодил на Бога във всичко и се прославил повече отпреди.

Автор: *Св. Николай, еп. Жички и Охридски*

• ОТЕЧЕСКО НАСЛЕДСТВО •

БЕСЕДА ЗА ПОСЛЕДНАТА ХРИСТОВА МОЛИТВА ЗА ВЕРНИТЕ

Отче! Тия, които си Ми дал, желая и те да бъдат с Мене (Иоан 17: 24).

Сто въздаянието за Божиите труженици! Ето славната награда за Христовите последователи. Това, което желае Синът Божий, и Отец го желае, желае го и Дух Свети. А онова, което Света Троица желае, се осъществява. А какво желае Господ, Божият Син? Той желае Неговите ученици да бъдат заедно с Него в Царството небесно; и не само Неговите 12 ученици, а всички. **И за ония, които по тяхното слово повярват в Мене (Иоан 17: 20)** – казва Господ. В тяхното число сме и ние, братя мои, които сме се кръстили, приели сме апостолската вяра и живеем в нея; но само при условие, че сами не се отречем от това велико богатство чрез лошите си дела, с отстъпление от вярата, с нечистотата на греха, с богохулни думи и помисли. **Отче! Желая...** – казва по-натък Господ – **...да гледат Моята слава, що си Ми дал.** Нека никога от тези думи да не прави заключение, че Синът е по-малък от Отец. Защото преди това сам Господ казал: **Аз Те прославих (Иоан 17: 4).** Виждате ли какво е равенство на Отца и Сина и каква безгранична е Тяхната взаимна любов. Аз Те прославих...

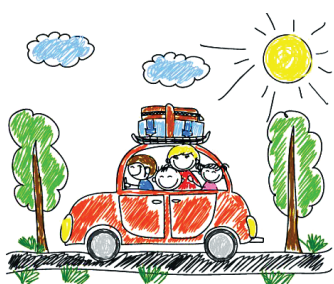
И сега прослави Ме Ти, Отче. А, че славата Христова не започва на земята и във времето, показват думите на Христа: Славата, що имах у Тебе преди свят да бъде. Това, значи, не е земна слава, нито временна, нито слава светска и човешка, а слава небесна, вечна, неувяхваща, неизказна. Как именно Син Божий иска Отец да го прослави? По такъв начин, че да покаже небесната и вечна слава на всички онези, които са послушали Неговия Син, тръгнали са след Него и са изпълнили Неговите заповеди. В тази слава човеколюбивият Господ желае и ние да вземем участие – не само Неговите апостоли, а всички, които се наричаме с Неговото Име. О, милост и човеколюбие! Догмагът на нашето безсмъртие, на вечния живот и вечната слава не е от човечи, братя, той е от самия наш Господ и Спасител. Да не би само грижите за плътта, леността към молитвата и взаимната ни омраза да ни отделят от тази слава Христова и от вечния живот!

О, Господи благий и милостиви, опрости нашите грехове и ни дарувай Твоето вечно Царство. На Тебе слава и хвала векови. Амин.

Автор: Св. Николай, еп. Жички и Охридски, из „Охридски пролог“

• ДЕТСКИ СВЯТ •

ПРИТЧА ЗА МИЛОСЪРДИЕТО

Една кола забуксувала. – Как можа да пропаднеш в тази дупка? – промърморил един минувач и подминал. – Бих ти помогнал, но много бързам! – казал втори минувач и продължил по пътя. Третият минувач нищо не казал. Той просто се напъ-

нал и помогнал на колата да се измъкне на равно място. – Хайде, качвай се, ще те откарам, – предложила благодарната кола. Човекът седнал в колата. Не след дълго задминали единия минувач, а след това и другия, който много бързал.

Автор: Монах Варнава (Евгений Санин), „Малки притчи за деца и възрастни“
Превод: Храм „Св. прор. Илия“

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

27 СЕПТЕМВРИ

† 1 Неделя след Неделя подир Въздвижение. Св. мчк Калистрат и дружината му. Св. апостоли от 70-те Марк и Аристарх. Пл. 7, утр. ев. 5, ап. 2 Кор. 6:1-10 (с. 178) и лит. ев. Лк 5:1-11

28 СЕПТЕМВРИ

* Преп. Харитон Изповедник. Св. прор. Варух (Тип. с. 90)

29 СЕПТЕМВРИ

Преп. Кириак Отшелник. Преп. Теофан Милостиви.

30 СЕПТЕМВРИ

Св. свщмчк Григорий, просветител на Армения. Св. мчца Рипсимия

1 ОКТОМВРИ

* Покров на Пресвета Богородица. Св. ап. Анания. Преп. Роман Сладкопевец. Преп. Йоан Кукузел (Тип. с. 93)

2 ОКТОМВРИ

Св. свщмчк Киприан. Св. мчца Юстина. Св. Андрей, юродив заради Христа

3 ОКТОМВРИ

Св. свщмчк Дионисий Ареопагит. Преп. Йоан Хозевит

2020

Църковното настоятелство при храм „СВЕТИ ПРОРОК ИЛИЯ“ с председател иконом Емилиан Костадинов, най-съредно моли всички благочестиви християни да подпомогнат довършването на новоизграждащия се храм „СВЕТО БЛАГОВЕЩЕНИЕ“

Дарения се приемат по банкова сметка:
IBAN: BG50UBBS80021090315830
BIC: UBBSBG3F
Обединена българска банка

Енорийският лист се издава с благословията на председателя на храма — иконом Емилиан Костадинов
Адрес на редакцията:
гр. София, ж.к. „Дружба“ 2, храм „Свети Пророк Илия“
www.svetilia.bg